

Min ven

1.
Min ven kan du ej mindes
den allerførste gang.
Da vi to kendte bleve
det var i Norges land.
2.
Det var hos min familie,
alt på en bryllupsdag.
Da jeg dig monne spørge
Og du mig svarte ja.
3.
Siden tog jeg mig en hyre,
skulle gå til Engeland.
Med skibet Tvende Søstre,
hvis hjem var Kristianshavn
4.
En ladning vi udlossed
en anden tog vi ind
Så begav vi os på rejse
at sejle hjem igen
5.
Og efter som vi sejlte
alt efter Guds behag
Så kom vi hjem til Norge
den fjerde juledag.
6.
Vi ankrede op på reden
og gjorde sejlet fast.
Vi sagde til vor kaptajn
vi går i land med hast.
7.
Vi kan ej længer tøve
og se de piger små
På broen hvor de stande
min kæreste ligeså.
8.
Da jeg kom op på broen
hun hilste mig og sa´
Velkommen skal du være
hjem fra den bølge blå
9.
Velkommen skal du være
min allerbedste ven
Jeg længe har dig ventet
ud af den rejse hjem.
10.
Da jeg havde været hjemme
i otte dagers tid
Hos min udvalgte pige
og kæreste så fin
11.
Da fik jeg det at vide
at hun var mig utro
Hun havde delt sit hjerte
og givet det til to
12.
Men jeg det ikke trode
men holdt det kun for nar
Og trode som de andre
at folk var falskelig
13.
De ville mig forføre
med snak og søde ord
Men jeg det ikke trode
om dig du vakre nord.
14.
Det var en aften silde
ja silde var den stund
Jeg gik mig at spasere
alt i den grønne lund
15.
Da mødte jeg en sømand
en hollandsk løjtenant
Han bejlte til min pige
og hun ham svarte ja.
16.
Du skal ej se mig sørge
for du var mig utro
Men sikkert skal du spørge
og sikkert skal du tro
17.
At jeg skal drikke lystigt
af øl og brændevin
Og så mit hjerte binde
til en anden pige fin
18.
Jeg har at sige dig noget
på vor skilsmissegang
Jeg ville ej fordølge
men sige rent og klart
19.
Den hollandske løjtnant rejste
den pige stod igen
Hun bliver aldrig kone
men spottet af sin ven
20.
Og vil i så gerne vide
hvem visen digtet har
Jeg ville ej fordølge
men sige rent og klart
21.
Jeg Rasmus Hansen hedder
det er mit rette navn
Jeg er til søs at fare
og er fra Kristianshavn